

Alev

– CEM SULTAN · 09 Mart 2013

ALEV !!!!!!!!!!!... Ömrümün şu sondem'inde gelip,gönlümde taht kurdun..
İşvelerle,cilvelerle kâlbime pıranga vurdun !.. Nice bin şikâyet ettin,ben hiç şikâyet etmedim;
Kaç kez habersiz gittin de,ben hiç bırakıp-gitmedim.

.
Ben değil miydim kahrına katlanan gönüllü mahkûm ?!
Sen gardiyanım olsaydın; kıyamet kopmazdı Gül'üm..

.
Merhametlidir bu yürek..Nice kaprisler etsen de...
Gönül kapısı kapanmaz,bin kere çekip-gitsen de...
Dertlerini hep dinledim..Bitmedi ki zaten derd'in !.
Gözlerim açık gitmezdim,bir kere candan gülseydin...
Garip gönlüm ALEV'inle yandı,kavruldu birzaman !..
MAHŞER'e kadar yanmağa gönüllüydüm ben ozaman...
ALEV'inle,hasretinle sönmez ateşlere yandım !..
Geçici hevesteymişsin...Mutlu olacağız sandım...
Bir umuttun yüreğimde,benimle kalırsın sandım...
Sözlerine,va'd'ine hep güvendim sana inandım..
Anladım ki,hayatında ben,küçük bir figürandım !..
Senin trajik ömründe,eğlencelik ,tatlı ân'dım..
Bir kez olsun," Seni candan çok seviyorum.." deseydın,
Sonra da Azrail olup,tatlı canımı alsaydın !!
Bu yürek yanmaz demiştin,harabezâr'a döndürdün !.
Hayalimi,umudumu,sen,ocağımı söndürdün !!!..
–Mehmet Cemalettin Bayhan-ERDEK-04.09.2007